

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Magistro P. Decano Bertorij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

latas, denuntietis auctoritate apostolica nullas esse. Alioquin eis juxta formam Ecclesie relaxatis, audiat si quid fuerit questionis, & appellatione remota sine debito decidatis, facientes quod decreveritis distractione qua convenit firmiter observari. Quod si non omnes, duo vestrum &c. Datum Romae apud sanctum Petrum 1x. Kal. Februarij, anno decimo.

*EPISCOPO ET DECANO ET
Capitulo Alisiodorensi.*

*Epist. 195.
De regalia Au-
tissiodorensi.
Vide lib. 13.
epist. 180. lib.
14. epist. 32.
lib. 15. epist.
39. 40.*

I Vstis petentium desideriis &c. usque completere. Cum igitur carissimus in Christo filius noster Philippus Rex Francorum illustris quicquid juris habebat in regalibus Ecclesie vestrae sede vacante, ipsi Ecclesie, divina intuitu pietatis concesserit, ita quod omnes proventus eorundem regalium & praebendae quas interim vacare contigerit, per vos, filij Decane ac capitulum, futuro Episcopo referentur, nos vestris precibus benignum praebentes assensum, concessionem ipsam, sicut pietatis studio facta est, & in ejusdem Regis authentico plenius continetur, vobis & per vos Ecclesie vestrae auctoritate apostolica confirmamus & praesentis scripti patrocinio communimus. Ad majorem autem evidentiam authenticum ipsum huic nostrae paginae de verbo ad verbum duximus inferendum. **IN NOMINE sanctae & individuae trinitatis. Amen.** Philippus Dei gratia Francorum Rex. Noverint universi praesentes pariter & futuri quod nos intuitu pietatis & ob remedium animae nostrae & parentum nostrorum damus & concedimus in perpetuum Ecclesiae Alisiodorensi quicquid juris habebamus in regalibus Alisiodorensibus vacante sede, ita quod Decanus & Capitulum ejusdem Ecclesiae custodient regalia sede vacante, & omnes proventus qui exinde procedent, & praebendas, si quas interim vacare contigerit, ad opus futuri Episcopi, salvo servitio nostro equitationis, exercitatus, & submonitionis, sicut Episcopi Alisiodorenses nobis fecerunt. Quod ut perpetuum robur obtineat, sigilli nostri auctoritate & regij nominis caractere inferius annotato praesentem paginam confirmamus. Actum Parisius anno Domini **MCCVI.** regni vero nostri anno viceesimo septimo. Astantibus in palatio nostro quorum nomina supposita sunt & signa. Dapifero nullo. Signum Guidonis Buticularij, S. Matthaei Camerarij, S. Droconis Constabularij. Data vacante cancella-

ria per manum fratris Guarini.] Nulli ergo omnino hominum &c. nostrae confirmationis &c. Si quis autem &c. Datum Romae apud sanctum Petrum xv. Kal. Februarij anno decimo.

ALTISIODORENSI EPISCOPO.

EX parte tua fuit propositum coram nobis quod cum Archidiaconus tuus duo officia, lectoriam videlicet & scholasticam, in Ecclesia tua potestatem habeat conferendi, quia non reperiuntur qui eadem velint recipere, cum redditus non habeant competentes, idem collationem ipsorum ad jus episcopale devenire consentit, pro eo quod tu Ecclesiae utilitatem attendens proposuisti praedictis officiis congruos redditus assignare. Verum quia id sine auctoritate sedis apostolicae robur obtinere non putas, nobis humiliter supplicasti ut collationem praedictorum officiorum tibi & successoribus tuis concedere dignaremur. Nos igitur benignè tuis precibus annuentes, tibi & successoribus tuis auctoritate praesentium indulgemus ut si Archidiaconi tui consensus accesserit, praedicta officia personis idoneis liberè conferatis, postquam curaveris ad eadem competentes redditus deputare. Nulli ergo omnino hominum &c. nostrae concessionis &c. Si quis autem &c. Datum Romae apud sanctum Petrum x. Kal. Februarij, anno decimo.

*MAGISTRO P. DECANO
Bertorij.*

CUm olim dilectus filius Thoarcensis Decanus nostro apostolatu referarit decanatum suum contra Lateranense Concilium divisum fuisse, cujus partem te asseruit possidere, ac super hoc à dilecto filio Abbate de Tenallia, Cantore ac magistro C. Natali Canonico Xanctonensi examinari mandaverimus veritatem, & iidem nobis causam ipsam remiserint sufficienter instructam, eam dilecto filio Andreae Subdiacono & Rainaldo Acolytho Capellani nostris commisimus audendum. Coram quibus proposuit pars adversa quod eodem decanatu vacante, venerabilis frater noster Iohannes quondam Lugdunensis Archiepiscopus, tunc Episcopus Pictaviensis, assensu sedis apostolicae minimè requisito, nulla exigente utilitate vel necessitate urgente, cum in reddendis procuracionibus per hoc magis gravetur Ecclesia Thoarcensis, & per unum utriusque decanatu possit satis commodè

*Epist. 196.
De lectoria &
scholasticia Ec-
clesiae Autissio-
dorensis.
Vide gesta Epis-
coporum Autis-
siodor. 2. 437.*

*Epist. 197.
Confirmatur
divisio decanatus
Thoarcensis & Ber-
torij.*

provideri in singulis Ecclesiis populo tam in morte quam vita & parvulis exhibentibus sacerdotibus ecclesiastica sacramenta, non dubitavit ipsius facere sectionem. Ex parte verò tua fuit propositum coram nobis quòd cum decanatus prædictus, sicut & alij diocesis Pictaviensis, quando vacant, noscatur in Pictaviensis Episcopi reside- re potestate & ad eum ipsius donatio pertinere, dictus Episcopus causam utilitatis & necessitatis attendens, sicut per suas nobis litteras intimavit, & ejus am- phitudine considerata, & cognoscens quan- tum populis & Ecclesiarum sacerdotibus, si uni more solito committeretur persona, periculum exinde proveniret, cum suo Capitulo deliberato consilio, præsertim cum ... ejusdem loci Archidiacono, aliis- que viris prudentibus & discretis illum ex æquo censuit dividendum, & quòd Thoar- censi decanatu in parte redacto, tuo sub- iceretur decanatu pars subtracta in cas- tro Bertorij ab eodem Episcopo constitu- to. Volens igitur quod provide proposue- rat cum cautela debita perducere ad ef- fectum, publicavit suum propositum in synodo generali, & cum dispositio tam salubris, quæ multis in pluribus operaba- tur salutem, fuisset ab omnibus in ea re- sidentibus commendata, nec alicui præju- dicium vel injuriam generaret, personarum & rerum acceptione remota, in ip- sam actualiter divisionem procedens, De- canos singulos in castris instituit memora- tis, viros, quantum ad humanum specta- bat examen, providos & honestos: qui hujusmodi partibus sibi taliter assignatis contenti, nullam inter se contentionem, sed omnimodam concordiam usque ad suum obitum habuerunt. Idem insuper Episcopus, qui legationis officio in Bur- degalensi provincia tunc temporis funge- batur, divisionem tam solemniter cele- bratam publicè confirmavit. Sicque usque ad hæc tempora sine reclamazione aliqua res permanfit, factò ipso à suis successo- ribus approbato. Ceterum auditores præ- fati à partibus iis & aliis intellectis, de mandato nostro peritorum in jure consi- lia requirentes, & intelligentes per eorum responsa quòd debebat talis divisio confir- mari, tum quia facta fuerat cum appro- batione totius Capituli & synodi genera- lis, & præcipuè loci Archidiaconi, ad quem decanatus ipsius erat specialiter jurisdictio devoluta, tum quia tot erant Ecclesiæ sub decanatu antiquo quòd eas unus commo- dè non poterat gubernare, tum etiam

quia longo tempore duraverat in quiete, sicut per testes quamplures & per ipsius Episcopi litteras probabatur, qui aucto- ritate legationis apostolica ipsam etiam confirmarat, hæc omnia nobis fideliter re- tulerunt. Nos igitur sæpèdicti Episcopi, de cujus vita & fide plenam fiduciam ob- tinemus, testimonio inhaerentes, divi- sionem eandem, quæ causa facta dinosci- tur utilitatis & necessitatis inspecta, duxi- mus auctoritate apostolica confirmandam, te super hoc ab impetitione adversarij ab- solventes. Nulli ergo omnino hominum &c. nostræ confirmationis & diffinitionis &c. Si quis autem &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum vi. Kal. Februarij, anno decimo.

Dunkeldensi & Brechinensi Episcopis, & Abbati de Kelchou diocesis sancti Andreae.

Accedentes ad præsentiam nostram dilecti filij Decanus & Archidiaconus Aberdenenses cum Capituli sui litteris nobis exponere curaverunt quòd cum Ec- clesia sua proprio esset viduata pastore, dilectum filium Adam Clericum, virum utique providum & honestum, unanimiter in suum Episcopum elegerunt, nescientes eum non esse in sacris ordinibus consti- tutum. Quo interim ad ordinem subdia- conatus promotò, ipsi perseverantes in priori consensu, eum iterum elegerunt, petentes ut electionem ipsius confirmare auctoritate apostolica dignaremur. Cum igitur ejusdem electi persona multipliciter commendetur, & cum multo favore po- puli Princeps terræ consentiat in eandem, utpote quæ speratur Ecclesiæ in admini- stratione spiritualium & temporalium pro- futura, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus examinata electione pariter & electo, si dictus Adam se administrationi episcopali non inges- sit, nec se fecit, ut obtineret episcopa- tum, in Subdiaconum promoveri, dum- modo aliud canonicum non obstat, elec- tionem de ipso factam auctoritate aposto- lica confirmetis, & faciatis eidem reve- rentiam & obedientiam debitam exhiberi, contradictores, si qui fuerint, per censu- ram ecclesiasticam appellatione postposita comescentes. Nullis litteris veritati &c. Quòd si non omnes &c. duo ves- trum &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum iv. Kal. Februarij, anno decimo.

*Epist. 198.
De confirma-
tione electio-
nis Episcopi
Aberdenensis.*

